

NY VÅR

ROMAN AF ERNST LUNDQUIST

(Forts. fr. föreg. nr.)

Holger var vid ett miserabelt lynch. Han stod bakom gardinen i Ivars ar beträmnad och spejade utåt vägen. Där ifrån måste Alice komma. Men hvem var det nu, som pratade så högröstadt med Luigi utanför grunden? Ivan! Han stod och höll i sin velociped och gaf sig god tid. Nu fick han väl vänta af Luigi, att hans herre kanske skulle resa i dag. Ivan skulle ju inte ha kommit tillbaka förr än i kväll! Om Alice kom nu, medan Ivan var hemma? Fan annamma!

Nu steg han in genom grinden och ställde ifrån sig cykeln i det gråa stallet. Bravo, då ämnade han genast fara igen.

"Jag, är du redan här, Holger?" sade Ivan, då han inträdde i arbetsrummet. "Valkommen till oss, gosse. Stanna nu hos oss så länge du trifs. — Hvar är Majkl?"

Han hade tydligen sett bagaget inne i bilen och ej tänkt på Luigi's knägliga tyska.

"Majkl är väl inne hos sig," Ivan såg sig omkring i rummet utan att höra på.

"Hvad vill du till ett hopvikt papper här någonstans? Jag var ett bra stycke på väg till Högans, då jag kom ihåg, att jag hade glömt Meyers leveranskontrakt hemma. — Vet du, hvad Majkl har för sig?"

"Nej, det vet jag inte," svarade Holger, "och inte håller här jag sett till något papper."

"Hvad är det här då?" Ivan hade under sitt sökande kommit till skrifbordet. "Ett bref till mig? Från Majkl?"

"Ja, hon skref det nys. — men ah, hör du, låt bli att bryta det nu. Hon väntade dig inte hem förr än i kväll och..."

"Hvad vill du säga?" Han bröt häftigt brefvet och blef förvånad af det enda ord det innehöll, att han sade det högt.

"Kvitt!"

"Står det ingenting mer?" Holger tog helt ogenär det brefvet ur broderns hand och kastade en blick i det. "Nej, verkligen, bara det enda ordet kvitt! Hvad betyder det?"

Ivan såg på honom med en mörk blick och svarade mellan tänderna:

"Det betyder, att fågeln är utflugnen."

"Nä, hör nu..."

Holger stod och gapade.

"Och du låter henne ge sig af," fort, for Ivan häftigt, "utan att hålla henne fast, utan att så larm, stanga in henne, binda henne och du står och ser på, hur hon skrifer det här fracka afskedsbrevet till mig? Hvar är hon? När gaf hon sig i väg? — Men för resten — det är ju omöjligt! Hon har inga pengar!"

"Pengar!" Holger såg snopen ut.

"Jo, hon fick tusen kronor af mig för en stund sedan — för din räkning."

"För min räkning?"

"Ja, hon bad mig göra en afbetalning på min skuld till — men till henne, så att du inte skulle bli..."

"Går du bakom min rygg och ger pengar till min hustru, så att hon skall kunna rymma från hus och hem?"

"Ah, rymma... sådana inbillningar! Hon skulle ju bara kvista ner till Köpenhamns ett tag med mig och komma igen i kväll, senast i morgon bitida..."

"Med dig?"

"Arbrot Ivan och hejda de sin stormmarsch öfver golfvet."

"Hon har således inte rest än?"

"Nej, hon är på sitt rum, har jag sagt dig. Och bilen står ju kvar utanför grunden. Jag tror du har kollrigt i fall jag beslutar mig för att resa i dag — väl trettio, inte förr, — så har jag lofvat ta henne med mig. Det gäller bara en öfverräkning för dig."

"En öfverräkning?"

"Brummade Ivan, 'ja, det tror jag nog'."

"Ses, nu skall du inte inbilla dig några galenskapen", förmanade Holger, som verkligen fruktade, att det inte stod rätt till med brodern. "Majkl är ju så kär i dig. Du skulle bara höra, hur ömt hon talar om dig."

"Det där med pengarna har jag litet svårt att förstå dig," sade Ivan häftigt för sig själf, där han gick af och med händerna på ryggen. "Och hvad är det för tokerier, att du skall resa i dag? Nä, det ha vi inte tid att tala om nu. Jag vet hvarken ut eller in. Men det vet jag, att din bil får inte röra sig ur fläcken, förr än jag säger till. Hvarken du eller någon annan lannar det här huset, innan jag fått reda ut allt hvad som nu surrar i mitt huvud. Nu sitter du vackert stilla här inne, tills jag kommer tillbaka om en stund och ger dig förhållingsorder."

"Du har gjort mig en förbaskad tjänst med de där pengarna, och nu måste du reparera det genom att lyda mig blindt."

Innan Holger hann svara, var Ivan på väg inåt vånngen.

Han gick genom gästtrummen, i ålongen och salen så tytt han kunde och stannade ett ögonblick utanför dörren till sängkammaren. Där inne hörde han Majkl gå ut i köket, frasa med siden, öppna garderobdörren. Sängkammardörren vette åt köksträdgården; hon hade alltså inte sett honom komma. Han såg sig ned på en stol bredvid dörren, tog huvudet mellan sina händer och började fundera.

Hur hade inte allt förändrats för honom sedan i morse! Då han cyklade utmed hafvet och den härliga salta luften fylld hans lungor, hade det kommit öfver honom en berusande känsla af livets rikedom och skönhet, och som alltid, då han var i bjöd stämning, greps han af ett begär att göra Majkl någon glädje. Han skulle

ha velat vända om hem genast och presentera henne något vackert, han visste inte hvad, tillfredsställa något af hennes önskningar. Men hon hade sett så hopplös ut i går kväll på altanen, så trött och utleden på allt. Staccara lilla Majkl, den enda glädje han kunde bereda henne nu vore värd, om han försvann för alltid ur hennes lif, om han gaf henne fri och låt henne ta sitt öde i sina egna händer.

Han hade blifvit riktigt förtjust, då han upptäckt, att han glömt det där affärspapperet hemma och alltså fått en förevändning att vända om hem. Men den glada öfverraskningen han velat bereda henne, den kunde han inte hitta på.

Och nu gick hon där inne och packade för att rymma ifrån honom. Hon hade pengar nu; det korsade alla hans planer. Aldrig skulle hon nu godvilligt böja sig för hans maktspråk. Hon hade fått för stort öfvertag. Och det gick inte an att släppa henne ur sikte ett ögonblick, ej ens här hemma. Han kunde ju inte vara säker på, att hon inte gaf sig i väg redan i natt. Och att ta pengarna ifrån henne? Att bruka sådant? Nej, då skulle hon få hat till honom, och det hade hon inte annu.

Hvad som skulle göras måste emellertid ske nu genast. Han måste hitta på något alldeles nytt. Villrådig tog han upp sin plånbok; där låg brevet, som han fått i morse från konsul Smith på Svennarps; i ett särskildt rum låg Kaj Bengtssons skriftelse till kyrkoherden. "Herr kyrkoherden Samuel Rönnerberg, Billerup, Sweden, låste han för, väl hundrade gången. Och Chicago i poststämpeln. Naturligtvis kunde han med detta bref få henne att sitta alla rymningsstankar ur nägen. Men om han använde det nu, som ett vapen mot henne, skulle hon aldrig förlåta honom det. Brutalt! i hvad form som helst duede inte långt.

Så exalterad som hon nu var, skulle han förlora henne för alltid, om han inte behandlade henne varsamt och med lampor.

Han höll brevet i handen en lång stund, men skakade sedan på huvudet och lade in det igen bredvid konsuls.

A, den där kvinnan gjorde honom galen till slut. Men släppa henne? Nej, aldrig. Om han inte nu glömt Meyers leveranskontrakt hemma, om han kommit hem framåt kvällen och funnit huset tomt — han kallvetades vid blottat tanken därpå. Aldrig, aldrig släppa henne — aldrig —

Hvad skulle han göra? Det var första gången i sitt lif som Ivan Brandt längtade efter att ha någon att berömt. Om Sigvard kunde ge honom en vink! Men han skulle väl bara uppse sin gamla vanliga lax: Skilj dig från henne! Det försvandur dig mot kärlekens och aktenskaps idé, om du inte ger henne fri!

Skilljas! Sigvards teorier om ridderlighet och kärlekens frivilliga gifva och allt det där...

Han stann en stund och rufvade. Alla hans egna metoder voro odugliga. Han hade bara då någon annan utväg än att försöka med en rakt motsatt? Om Sigvard hade rätt?

Det var som om han suttit och stirrat in i ett stort, hopplöst mörker.

Men så glimnade en enda liten ljus punkt upp i fjärran. Han hängde sig fast vid den, punkten spann ut sig till en tråd — kunde den bära — skulle den brista?

Nu stod han vid dörren och lyssnade. Hon var ännu där inne. Klockan i salen slog ett. Kanske hade han bara suttit på stolen en kort stund, fast han tyckte, att flera timmar gått. Han knuckade, och då ingen svarade, steg han in.

Hon stod framför chälongen och höll just på att öppna igen en liten handpappersäck. På sängen stod en hatt, eller bar rummet inga spår af resettillbedelser. Hon såg upp med stel förvåning, då han kom in, men hon gaf icke ett ljud ifrån sig. Han stod framför henne och bara såg på henne. Då råttade hon upp sig och lade armarna hårdt i kors öfver bröstet, så att det frassade. Han förstod, att hon hade pengarna innanför blusen.

Respengarna! A, det var hjärtskärande egentligen...

Och nu greps han plötsligt af ett oändligt medlidande med henne. Hon var öfverlycklig nu att få resa, framtiden låg för henne som en rosenröd kärleksdröm, all hennes längtan skulle om några dagar få ligga sig till ro vid den älskades bröst... ja, så trodde hon, stackars barn! Men sanningen, den skälla sanningen måste ju skulja öfver henne kanske om några ögonblick, drömmen måste ryckas ifrån henne, det kunde inte längre uppekjutas. A, lilla Majkl, så många tårar, så många salta förtviflans och besvikenhetens tårar! Han kände en sådan ömkan med henne, att han skulle ha kunnat göra för henne hvad som helst för att bespara henne den oerhörda misärnaken och förödmjukelsen. Alla de skäl, han nys radat upp för sig för det handfästasätt han nu hade att iaktta mot henne, föll bort, han glömde dem, de funnos inte längre till för honom, och hvad han i nästa ögonblick gjorde för henne, det gjorde han endast af det djupaste medlidande, af ett oemotståndligt begär att vara god mot henne, att genom en handling af den ömmaste hänsyn ge henne litet glädje i ersättning för det hårda slag ödet hade i beredskap åt henne.

"Jag kom hem förr än jag hade ämnat", sade han i sin vänligaste ton.

"Ja, jag ser det", svarade hon likgiltigt.

"Jag frågar inte, hvarför du packar", fortfor han, "jag vet alltsammans. Jag har läst ditt lilla kvittbref, och Holger har måst förlåta alla dina hemligheter, de tusen kronorna och ett reseafatt till klockan tre. Men kära lilla barn, inte skall du ställa till så dumt för dig. Du kan inte stjåla baronens pengar, det skulle längre fram bli en källa till ständig byssel och ånger för dig, och du kan inte så enkelt ruinera hela ditt anseende genom att rymma så där. Folket här, som inte tycker om dig, skulle aldrig få ur sitt hufvud, att du lätit enleva dig af en brott. Jag vill inte att du skall bli mera bådte dig och honom så ohjälpligt. Och minnet af din första sköna frihetsdag, sedan du ryckt dig lös från mig, det vill jag inte att du skall grumla med så tveytiga handlingar. Låt oss då hellre skiljas med ett ärligt handslag, öppet och utan knep, som du sedan skulle få blittera ångra. Jag ger dig fri."

Hon tog ett steg tillbaka och stridde på honom, som om hon inte förstått. Han måste förklara sig tydligare.

"Jag kan inte längre brottas med en kvinna. Baronen har alltid förtäktat, att ingen har ägaranderätt öfver en annans kropp och jag, om inte villan följer med, jag tvingar dig inte längre att vara min hustru. Du är fri."

Det kom öfver henne ett hastigt. Hon brast i gråt, kastade sig öfver honom för att han inte skulle kunna se på henne, slog armarna om hans hals, tryckte honom hårdt intill sig och sade mellan snyftningar:

"Ivan... A, Ivan... du är en god människa... och hur skall jag någonsin kunna tacka dig för hvad du nu gör för mig?"

Han lade armen om hennes lif och förde henne till soffan för att sätta ned henne där, men hon ville inte släppa honom, han måste ställa bredvid henne, och hon låg med huvudet på hans axel och torkade oafstätt sina ögon.

"Jaså, du är nöjd med mig nu, lilla barn?" sade han litet vemodigt. "Nu äntligen, då jag släpper dig lös och du inte längre är min?"

"Du handlar ju så stortadt mot mig, Ivan", sade hon och nu råttade hon upp sig och såg ofvänder på honom med sina förtvifla ögon, och det kom en ovanlig, likasom tafatt ödmjukhet i hennes röst. "Ja, långt öfver hvad jag har gjort mig förtäkt af. Jag har varit förfärlig ömt till det vet jag, och du kan väl aldrig förlåta mig — säg, A, att det finns sådana människor som du, Ivan! Aldrig har någon varit god mot mig, aldrig trodde jag att jag skulle få något att tacka för. Mig ha ju alla bara kraft ut det yttersta af, ingen har någonsin gifvit mig något frivilligt eller skänkt efter något ödmottigt. Alltid har det för mig gällt att försvara mig med näbb och klor och slå mig fram tum för tum mot illvilja och beräkning. De smulor gläddes lifvet har skänkt mig har jag alltid varit förtäkt betalad, den vänlighet som bevisats mig har jag måst köpa, för min skull har ingen någonsin gjort ett offer, jag räknades inte, jag var vara en som skulle utnyttjas på ett eller annat sätt, jag var domestiken, som man skulle göra rätt men inte godt, och som man aldrig trodde mer än jämmt, aldrig släppte en centimeter närmare än lifvet än tjänstehjonstadsan tvingade en till. Och nu kommer du och afstår från alla dina kraf på mig, du ger mig frihetens härliga, oskattbara gåfva alldeles gratis och godvilligt, utan att något tvingar dig därtill. A, hur skall jag någonsin kunna godtgöra hur lilla jag handlade ihjil dig, då jag blef din af orädd beräkning, utan kärlek, utan tanke på att ge dig någon valuta för hvad du gaf?"

"Kära Majkl, lifvet är nog inte bara ett sådant där marknadstorg, där allting köpes och betalas, förr eller senare kommer nog ett tillfälle för hvar och en, då han både skänker bort och tar emot gifvor."

Han stann där och njöt som en gud af att han fattat hårdt om hans hand mellan bägge sina och inte tycktes vilja släppa den.

"Men vet du hvad, Majkl", sade han litet släpigt, då han nu såg sig, låde bägge sina händer på hans axlar och ställde sig ut på se på honom, som om hon aldrig sett honom förr. "Nu ha vi inte tid att resonera om det här, jag måste gå och packa ner litet kläder åt mig, för det är jag som skall resa till Köpenhamn klockan tre med Holgers bil, antingen han far eller inte. Du skall väl inte ha packat i ondan. Så gå för ut på galej i kväll — Tivoli eller någon teater — och i morgon se vi oss om efter något treffligt pensionat åt dig att bo på under den tiden, då de låga under skilsmässa. Jag har nys om ett hövligt och komfortabelt ställe vid Hovedvægsstræde, alldeles nära Strøget."

"Kära Ivan, inte är det så brådligt med det."

"Jo, det är brådligt, annars kanske jag ångra mig och tar tillbaka hela generositeten", sade han och reste sig nu också ur soffan. "Och ett ensamt kvinnans, som går omkring och söker i akordering, blir ju alltid bemött med mindre respekt än en som har sin man med sig. Jag skall nog se till, att du får det treffligt och bra, och jag skall förstå öfver till dig då och då och gå på teatern med dig, för jag kommer nog att flytta till Svennarps första november, en timmes värd från Malmö, och då bli vi ju närmare grannar. Ser du, jag vill inte vara förvaltare på Billerup, då vår skilsmässa afkunnas. Du känner till min gamla vidskepelse — eller stoltsthet hvad man skall kalla det. Det är för resten egentligen Svennarps min resa gäller den här gången, fast det gör ju ingenting, om jag inte skulle komma dit förrän i öfvermorgon eller så. Konsul Smith stannar på fjorton dagar till. Du kunde förtresten gärna komma med mig dit öfver och hjälpa mig med dessa råd, se på förvaltarbostaden — värlig må du

Farm och hem.

GODA RATTER.

Storsill med lingon. Stor, vacker fetsill, tvättas, flås och rensas samt skäres snedt öfver 15 a 6 bitar, upp-läggas och garneras med persilkev-star. Till sillen serveras inkokt, oska-lad potatis, tjock söt eller sur grädd-samt rikligt med lingonmos.

Griljerad skinka. Ur en rikt skinka skäres tunna skivfros, som läggas i mjölk 2 timmar (eller längre, om skinkan är mycket salt). Skivfrosna inklappas i en handduk, doppas i vi-spade ägg och rifvebröd samt stekas gulbruna i flottigt eller smör. Serveras med stuvade grönsaker eller ock med kokt potatis, söt grädd och grönsallad.

Gräddkräm med skorpor. 10 små runda sockerskorpor doppas i ljun, söt mjölk och nedläggas på botten i en glasskål: i pint söt grädd vispas till hårdt skum och blandas med en matsked sockratt, lingonsylt och 2 matskedar hallon sylt, hvarefter den-na kräm hälls öfver skorporna. Vill man ha efterrätten finare, kan man i stället för skorpor taga biscuits, mandelprisar eller dylikt men dessa lag-gas då som garnityr öfvanpå krämen och doppas ej i mjölk.

'KRIGET OCH KVINNOFRAGAN.

En engelsk författarinna Elsie Grange berättar i en uppsats i "Daily Chronicle", att hon härom dagen sa-de till sin pigge och vakne tioårige son: "Jag såg en kvinnlig bilchaufför i dag". Pojken tittade öfverstående på henne, och då hon upprepade sitt yt-trande, svarade han i halft förargad, halft likgiltigt ton: "Nä, än sen?"

Den, som känner något till, hurudan den engelska uppfattningen rörande kvinnans ställning i samhällslifvet var före världskriget, måste instamt-va med författarinna i att hennes sons hållning är sympmatisk för en högst märklig förändring i denna uppfattning. Den vittnade i sin mån om att de uppväxande männen i Eng-land helt lugnt acceptera som en na-turlig och själfklar sak, att kvinnorna i stånd att i jämnbredd med män-nen deltaga i samhällsarbetet på många områden, som förut ansågos vara af naturen reserverade för män-nen. Och med likställighet i det indu-striella lifvet följer naturligtvis lik-ställighet i det politiska och kommu-nala.

Förr skulle de engelska kvinnorna mott en så fruktansvärd kris som världskriget, med gråt, säger förfat-tarinnan vidare; nu ha de mött den med lugnande arbete i landets tjänst. Männen ha till sitt förtal blifvit för-vånade öfver att kvinnorna genomgått en sådan utveckling och nu äro i stånd att medverka så kraftigt till nationens bästa; men kvinnorna själf-va visste med sig, att de skulle bestå profvet.

Det enda, som härvid verkligen förvånat dem är, att man så länge an-satt sig ha råd att undvåra deras medverkan. Nationen behöver ju och efter kriget hvarje kraft, hvarje be-gåfning, alla villiga hjärnor och hän-der, om den skall bestå i den interna-tionella konkurrensen. Den revolution i kvinnollifvet, som kriget medfört, kan icke åter göras om. Intet Stran-korra för kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

HVARFÖR GIFTA DE SIG EJ?

Om degenerationstecken inom bon-deklassen i Sverige skriver Carl Larsson i By i en provinstantidning:

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.

tro, allt i modernaste stil — och säga mig hvad herskapet Smith gör för in-tryck på dig. Pyra ögon se ju alltid bättre än två, och du brukar ha så bra väderkor på folk. Se, det är inte alls så oviktigt hur man kommer öfverens med principalfamiljen, ty på i Sven-narps har ju kvinnans deltagande ha fö-ljtt, och kvinnan träder målmädeten in på arenan som mannens likaberät-tigade kamrat.</